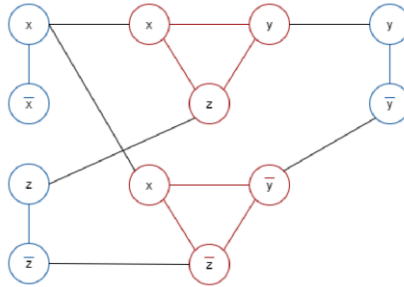

בעיית $vertex-cover$ (ראינו באלגו 2): תת-קבוצה של קודקודים כך שכל צלע נוגעת בלפחות קודקוד אחד בקבוצה.

$$VC := \{ \{G, k\} \mid G \text{ has a } vx \text{ cover of size } k \}$$

כדי להראות שהשפה NPH , נעשה רדוקציה משפת $3-SAT$. לכל משתנה x נייצר גאדג'ט: שני קודקודים, x, \bar{x} , עם צלע ביניהם (נקרא להן צלעות של המשתנים). לכל פסוקית נייצר גאדג'ט – משולש: קודקודים לפי הליטרלים, ונחבר ביניהם צלעות (צלעות של הפסוקיות). ונחבר צלעות בין כל קודקוד של ליטרל (מהגאדג'ט של המשתנים) לקודקודים המתאימים בגאדג'ט של הפסוקיות (צלעות מחברות). לדוגמה עבור $\varphi = (x \vee y \vee z) \wedge (x \vee \bar{y} \vee \bar{z})$:

הוכחת נכונות: ההשמה המספקת תתורגם לקודקודים שלוקחים לכיסוי. מהגאדג'טים של המשתנים, ניקח את הקודקודים שקיבלו T . אז כל הצלעות של הגאדג'טים של המשתנים מכוסות. מהגאדג'טים של הפסוקיות, נבחר את אחד הקודקודים שקיבלו T ואותו **לא ניקח**, וניקח את השניים האחרים. בגלל שיש לפחות ליטרל אחד מסופק בכל פסוקית, אז בכל פסוקית יש לכל היותר שניים לא מסופקים. ואנחנו לא לוקחים אחד שמסופק. אז כל קודקוד של ליטרל לא מסופק, בהכרח ייבחר. בסה"כ ניקח $m + 2n$ קודקודים, וזה יהיה k -שלנו.

אם φ ספיקה, אז לקחנו קודקוד אחד מכל גאדג'ט של משתנה – זה מכסה את הצלעות של המשתנים. ומכל משולש, לקחנו שני קודקודים – זה מכסה את הצלעות של הפסוקיות. מה לגבי הצלעות המחברות? אם קודקוד של משולש מתאים לקודקוד של המשתנה שבחרנו (כלומר הוא קיבל T תחת ההשמה) אז הצלע ביניהם מכוסה בגלל הקודקוד של המשתנה. אם קודקוד של משולש הוא הנגדי (קיבל F), אז הוא יהיה אחד מבין השניים שבחרנו, וזה מכסה את הצלע.

אם הכיסוי המינימלי ב- G הוא בגודל לכל היותר $m + 2n$: ראשית, נשים לב שכל משולש דורש לפחות שני קודקודים, אז בחרנו לפחות $2n$ קודקודים. כלומר אפשר לקחת לכל היותר m קודקודים אחרים מתוך הקודקודים של המשתנים. מצד שני, חייבים תמיד לקחת לפחות אחד מתוך כל זוג של קודקודים של המשתנים, ויש m כאלה. אז מכל זוג בחרנו בדיוק אחד. זה אומר לנו אם המשתנה T או F . אז לקחנו בדיוק m קודקודים מתוך הזוגות האלה. זה אומר שאפשר לקחת לכל היותר עוד $2n$ קודקודים מהמשולשים. וניזכר שאמרנו שלקחנו לפחות $2n$, כלומר במשולשים בחרנו בדיוק $2n$.

אז בכל משולש, בדיוק קודקוד אחד לא נבחר לכיסוי. אם הוא יהיה F תחת ההשמה, אז גם הקודקוד שמתאים לו לא נבחר, ואז הצלע המחברת ביניהם לא מכוסה. כלומר, כל קודקוד שלא נבחר לכיסוי חייב לקבל T . אז לכל פסוקית יש ליטרל מסופק.

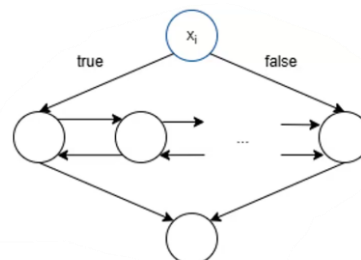
עבור פסוקית עם n משתנים ו- m פסוקיות, נייצר $2n + 3m$ קודקודים. אז גודל הגרף וזמן הייצור הם פולינומים בגודל הפסוקיות.

והשפה ב- NP – העד הוא קבוצת קודקודים, והבדיקה האם היא מכסה היא פולינומית. בסה"כ, $VC \in NPC$.

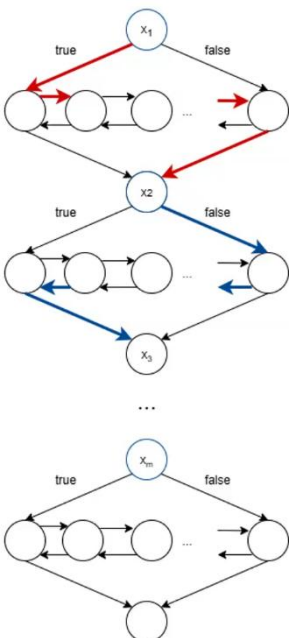
$HAMPATH \in NPC$

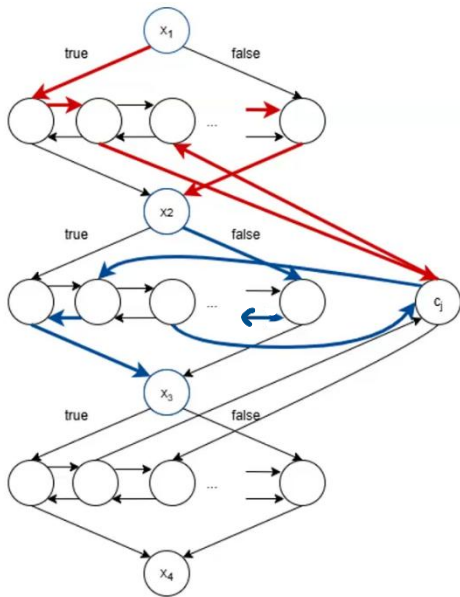
כדי להראות שהשפה NPH , נעשה רדוקציה מ- $3-SAT$. בהינתן פסוק $\varphi = c_1 \wedge c_2 \wedge \dots \wedge c_n$ עם m משתנים, נבנה גרף.

לכל משתנה x_i נבנה תת-גרף:

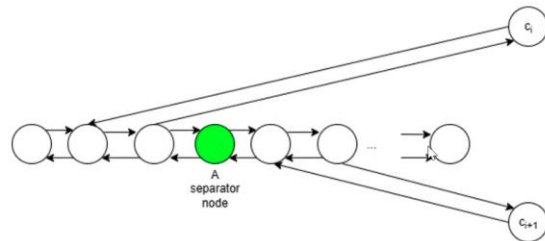
ברעיון, אם המשתנה קיבל T , אז המסלול ההמילטוני יעבור דרך הצלע $true$. ונחבר בין כל תתי הגרפים של המשתנים:

עוד לא התייחסנו למבנה של הנוסחה עצמה. לכל פסוקית, נוסיף קודקוד. אם x_1 מופיע בתור ליטרל חיובי ב- c_j , אז תהיה צלע מהגאדג'ט של x_1 ל- c_j ובחזרה מ- c_j ל- x_1 (לקודקוד הבא), בכיוון לפי המופע (חיובי או שלילי). כלומר, אם x_1 מופיע בתור ליטרל חיובי ב- c_j , אז הצלעות יהיו כך שאפשר לעבור דרך c_j רק אם המסלול עובר מהצלע החיובית של x_1 . אם הוא היה מופיע בתור ליטרל שלילי, אז הצלעות היו כך שאפשר לעבור דרך c_j במסלול רק אם המסלול עובר מהצד השלילי של x_1 . כלומר המסלול עובר דרך פסוקית c_j רק אם היא מסופקת. לדוגמה, עבור הפסוקית $c_j = (x_1 \vee \bar{x}_2 \vee x_3)$:

כדי לוודא שהמסלול הוא רק בכיוון אחד ועובר דרך הקודקודים של הפסוקיות, בין כל זוג של קודקודים שמחובר לפסוקית נוסיף קודקוד מפריד:

זה גם קובע לנו כמה קודקודים יהיו בשורה הזאת באמצע – כל פסוקית "מקשרת" בין שני קודקודים ייחודיים, ויש אחת מפרידה. $O(3n)$. זה, כפול m משתנים – $O(3mn)$. ועוד קודקוד לכל פסוקית – m . סה"כ $O(3mn + m) = O(3mn)$. ומספר המשתנים פולינומי במספר הפסוקיות. נכונות: אם הנוסחה ספיקה, אז לכל משתנה נלך מהצד לפי ההשמה, ולכל פסוקית נגיע דרך המשתנים שמסופקים אצלה, וזה מסלול המילטוני. אם הנוסחה לא ספיקה, אז יש פסוקית לא מסופקת – כלומר אי אפשר להגיע לפסוקית הזאת בלי לחזור על קודקודים. וכמובן שהשפה ב- NP – בהינתן גרף, המסלול הוא העד והבדיקה פולינומית. בסה"כ, $HAMPATH$ היא NPC .

SUBSET-SUM $\in NPC$

$$SUBSET-SUM := \{(S, t) \mid S \subseteq \mathbb{N}, \exists S' \subseteq S: \sum S' = t\}$$

נעשה רדוקציה מ- $3-SAT$. בהינתן נוסחת $3-CNF$ עם m משתנים ו- n פסוקיות, נבנה מספרים כך שלפי "עמודות" (לפי המיקומים של הספרות) הדרך היחידה להגיע ל- t היא לקחת רק אחד מתוך הערכים F, T של כל איבר, וגם שלכל פסוקית, לפחות ליטרל אחד מסופק. יש עמודה לכל משתנה ולכל פסוקית. לדוגמה עבור $\varphi = (x_1 \vee x_2 \vee x_3) \wedge (x_1 \vee \neg x_2 \vee \neg x_3)$, כל מספר יהיה מהצורה: a_1, a_2, a_3, b_1, b_2 . שלוש הספרות השמאליות מייצגות את המשתנים, שתי הספרות הימניות מייצגות את הפסוקיות. לכל משתנה x_i נייצר שני מספרים:

$$y_i := 10^{n+i-1} + \sum_{j: x_i \in c_j} 10^{j-1}, \quad z_i := 10^{n+i-1} + \sum_{j: \neg x_i \in c_j} 10^{j-1}$$

- y_i , שיש לו ספרה 1 במיקום של x_i ובמיקום של כל פסוקית שבה מופיע x_i , בתור ליטרל חיובי.
- z_i , שיש לו ספרה 1 במיקום של x_i ובמיקום של כל פסוקית שבה מופיע $\neg x_i$, בתור ליטרל שלילי.

לדוגמה עבור הנוסחה φ , נייצר:

$$y_1 := 10011, \quad y_2 := 01010, \quad y_3 := 00110, \quad z_1 := 10000, \quad z_2 := 01001, \quad z_3 := 00101$$

בדיקת שפיות: רק אחד מתוך ה- m ספרות הראשונות אמור להיות 1, כל השאר צריכים להיות 0. ולכל i , ה- n ספרות האחרונות של y_i, z_i צריכות להיות משלימים אחד של השני. **המספרים עשורניים**, לא בינאריים.

בנוסף, נגדיר $t := (1)^m (3)^n$ (שרשור, לא חזקה). בדוגמה שלנו, $t := 11133$.

עכשיו, הדרך היחידה לקבל סכום t זה לקחת רק אחד מתוך y_i, z_i – כלומר לבחור השמה T או F למשתנה, בלי סתירות. הבעיה היא, שלא צריך לבחור לכל פסוקית 3 ליטרלים מסופקים – מספיק רק אחד. אבל אם נגדיר את $t = 11122$, אז זה לא מאפשר מצב שכל הליטרלים מסופקים. פיתרון: לכל פסוקית c_j נוסיף שני מספרים: (הערה – טכנית זה מולטי-קבוצה, כי בקבוצה אין כפילויות של אותו מספר).

$$g_j = h_j := 10^{j-1}$$

בדוגמה שלנו, $g_1 = h_1 := 01, g_2 = h_2 := 10$. כלומר נוסיף $\{01, 01, 10, 10\}$. זה מאפשר לנו "להשלים" את הסכום ל- t , גם אם יש פסוקית שלא כל הליטרלים שלה מסופקים. ובגלל שלמספרים האלה יש אחדות רק במקומות של הפסוקיות, זה לא מבטל את הדרישה שכל משתנה יקבל השמה תקינה.

$$S := \bigcup_{x_i} \{y_i, z_i\} \cup \bigcup_{c_j} \{g_j, h_j\}$$

בסה"כ, השמה מספקת מקבילה בדיוק לתת-מולטי-קבוצה בסכום t .

אם לא רוצים להשתמש במולטי-קבוצה, אפשר להגדיר את $t := (1)^m (4)^n$, נגיד במקרה שלנו $t := 11144$. ונגדיר: $g_j := 10^{j-1}$, $h_j := 20^{j-1}$. אם ליטרל אחד מסופק, ניקח את g, h כדי להשלים ל-4. אם שני ליטרלים מסופקים, ניקח רק את h . אם כל הליטרלים מסופקים, ניקח רק את g . ואם אין ליטרלים מסופקים, אז $g + h$ לא ישלימו ל-4.

למה אנחנו מתייחסים למחלקות הזמן בתור מחלקות של שפות ב- R ?

הרעיון הוא שאנחנו מגדירים שייכות למחלקת זמן לפי קיום מ"ט שמקבלת את השפה בזמן שמוגבל ע"י פונקציה כלשהי. כלומר המ"ט מגיעה למצב מקבל תוך מספר חסום של צעדים. אז נוכל לחסום את הריצה של המכונה באופן כללי – אם לא הגענו למצב מקבל תוך זמן מסוים (או מספר מסוים של צעדים), נדחה. כלומר תמיד נקבל תשובה, אז השפה שייכת ל- R . זה נקרא *stopwatch* (שעון עצר) של השפה. עבור מחלקות $P, NP, coNP$ זה שעון עצר פולינומי.

מחלקות EXPTIME, NEXPTIME

מחלקת כל השפות שיש DTM שמכריע אותן, בזמן אקספוננציאלי בגודל הקלט:

$$EXPTIME := \bigcup_{c=0}^{\infty} DTIME(o(2^{n^c}))$$

מתקיים: $NP \subseteq EXPTIME$, כי סמלון של NTM ע"י DTM דורש זמן אקספוננציאלי.

באופן דומה, $coNP \subseteq EXPTIME$, כי כל שפה ב- $coNP$ אפשר להכריע ע"י מעבר *brute-force* על כל העדים עבור ה- NTM של השפה המשלימה.

כלומר: אם שפה L ב- $coNP$, זה אומר שהשפה המשלימה שלה ב- NP . כלומר עבור ה- NTM של השפה המשלימה, לכל מילה בשפה יש עד. אבל לכל מילה ב- L , כל עד נכשל על ה- NTM . אז יש DTM אקספוננציאלי עבור L – לכל מילה, נעבור על כל העדים האפשריים (מספר אקספוננציאלי באורך הקלט) ונראה אם יש אחד שעובד.

מחלקת כל השפות שיש NTM שמכריע אותן, בזמן אקספוננציאלי בגודל הקלט:

$$NEXPTIME := \bigcup_{c=0}^{\infty} NTIME(o(2^{n^c}))$$

טענה: אם $EXPTIME \neq NEXPTIME$, אז $P \neq NP$

הוכחה – טענת הריפוד: נניח ש- $EXPTIME \neq EXPTIME$, ונב"ש ש- $P = NP$. תהי $L \in NEXPTIME$, כלומר קיים NTM כלשהו M שמכריע אותה בזמן 2^{n^c} עבור קבוע c כלשהו. נגדיר את השפה:

$$L_{\text{pad}} := \{ \langle x, 1^{2^{|x|^c}} \rangle \mid x \in L \}$$

כלומר, נשרשר $2^{|x|^c}$ אחדות אחרי x . ונגדיר NTM שמכריעה את השפה – נקרא לה M' :

בהינתן קלט w , נבדוק אם w במבנה הנכון – האם יש $2^{|x|^c}$ אחדות. אם כן, נריץ את $M(x)$ ונחזיר את מה שהיא מחזירה. כלומר, הריצה של $M(x)$ (שהייתה מעריכית בגודל של x) היא פולינומית בגודל של המילה המרופדת. אז $L_{\text{pad}} \in NP$. ומההנחה ש- $P = NP$, נקבל ש- $L_{\text{pad}} \in P$.

אם $L_{\text{pad}} \in P$, אז יש NTM שמכריעה אותה בזמן פולינומי. עכשיו, נוכל לבנות DTM עבור L : בהינתן x , נבנה את $\langle x, 1^{2^{|x|^c}} \rangle = w$ ונריץ ונחזיר את $N(w)$. $N(w)$ רצה בזמן $O(2^{|x|^c})$ כלומר $L \in EXPTIME$. זה מתקיים עבור כל $L \in NEXPTIME$, כלומר $NEXPTIME \subseteq EXPTIME$. וכמובן ש- $EXPTIME \subseteq NEXPTIME$, כלומר בסה"כ $EXPTIME = EXPTIME$, סתירה.

משפט היררכיית הזמן – The Time Hierarchy Theorem

פונקציה $f: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ תיקרא **חשיבות בזמן** (*time constructable*) אם קיים DTM שבהינתן קלט $(1)^n$ (שרשור) עוצר אחרי בדיוק $f(n)$ צעדים (או לחלופין, כותבת את $f(x)$ על הסרט ועוצרת). אפשר לחשוב על f בתור פונקציה "סבירה" – מונוטונית שעולה עם n .

חישוביות (קיץ תשפ"ו) – הרצאה 8 – בעיות NPC, מחלקות EXPTIME, NEXPTIME, היררכיית זמן

משפט היררכיית הזמן: לכל שתי פונקציות $f(n), g(n)$ שהן $time\ constructable$ כך ש- $f(n) \cdot \log n = o(g(n))$, מתקיים:

$$DTIME(f(n)) \subsetneq DTIME(g(n))$$

(הסימון הוא "תת-קבוצה לא שווה", כלומר $DTIME(f(n)) \subset DTIME(g(n))$ וגם $DTIME(f(n)) \neq DTIME(g(n))$).

כלומר, קיימת שפה $L \in DTIME(g(n))$ כך ש- $L \notin DTIME(f(n))$. ככל שיש יותר זמן, יש יותר שפות שאפשר להכריע.

נכתוב את הטענה בצורה נוחה יותר: $DTIME(o(f(n) \log f(n))) \subsetneq DTIME(f(n))$.

אנחנו נרצה, בהינתן פונקציה $f(n)$, לבנות שפה שניתנת להכרעה בזמן $f(n)$ אבל לא בזמן $o(f(n) \log f(n))$.

נוכיח בשני שלבים: בשלב הראשון נתמקד ברעיון ההוכחה, ונתעלם מה- $\log n$. בשלב השני נפרמל את ההוכחה.

שלב א – שיטת האלכסון: יהי DTM כלשהו N . נבנה DTM, M : בהינתן קלט $\langle N \rangle$ (כאשר $|N| = n$):

1. נריץ את $N(\langle N \rangle)$ למשך $f(n)$ צעדים. אם $N(\langle N \rangle)$ עוד לא עצר, נדחה.

2. אם N עצר ודחה, נקבל. אם N עצר וקיבל, נדחה.

מתוך הבנייה, $L(M) \in DTIME(f(n))$. כי הוא רץ רק עד $f(n)$ צעדים.

נב"ש ש- $L(M) \in DTIME(o(f(n) \log f(n)))$. כלומר קיים $M' \in DTM$ שמכריע את L בזמן $o(f(n) \log f(n))$.

ניזכר מה המשמעות של הסימון o – זה אומר שהחל מאורך מסוים של קלט, מתקיים $\frac{t(M)}{t(M')} \rightarrow \infty$. כלומר M' רצה הרבה יותר מהר מאשר M .

נניח שאורך הקידוד של $\langle M' \rangle$ הוא לפחות האורך הזה, ונריץ את $M(\langle M' \rangle)$. הזמן שלו זה $f(n)$, והפלט הוא $M'(\langle M' \rangle) \neq M(\langle M' \rangle)$ – שזו סתירה, כי בהגדרה יש להם את אותה שפה. כלומר ההנחה שגויה, אז $L(M) \notin DTIME(o(f(n) \log f(n)))$.

אמרנו שהזמן של M הוא $f(n)$, אז למה צריך את ה- $\log n$? כשאמרנו שמריצים את $N(\langle N \rangle)$ למשך $f(n)$ צעדים, צריך איכשהו לעקוב אחרי הצעדים האלו. הספירה הזו דורשת זמן $\log f(n)$. נעדכן את ההגדרה של M : בהינתן קלט $\langle N \rangle$ (כאשר $|N| = n$):

1. נחשב ונשמור את $g := f(n) / \log f(n)$. בתור קבוע.

2. נריץ את $N(\langle N \rangle)$ למשך g צעדים, ובכל צעד נחסיר 1 מ- g . אם $N(\langle N \rangle)$ עוד לא עצר, נדחה.

3. אם N עצר ודחה, נקבל. אם N עצר וקיבל, נדחה.

אז $L(M) \in DTIME(f(n) \log f(n) / \log f(n)) = DTIME(f(n))$. נב"ש ש- $L(M) \in DTIME(o(f(n) \log f(n)))$, כלומר קיים $M' \in DTM$ שמכריע את L בזמן $o(f(n) \log f(n))$. נניח שהקידוד של M' הוא מספיק ארוך. נריץ את $M(\langle M' \rangle)$. הזמן שלו הוא פחות מ- $f(n) \log f(n)$, והפלט שלו הפוך מהפלט של M' , סתירה.

מסקנות מ-THT

1. לכל שתי פונקציות $f(n), g(n)$ שהן $time\ constructable$ כך ש- $f(n) \cdot \log n = o(g(n))$, מתקיים:

$$DTIME(f(n)) \subsetneq DTIME(g(n))$$

2. לכל $1 \leq a < b \in \mathbb{R}$, מתקיים $DTIME(n^a) \subsetneq DTIME(n^b)$.

3. $P \subsetneq EXPTIME$, כי היחס בין זמן פולינומי לזמן מעריכי הוא יחס של o .

4. לפחות אחת מתוך הטענות הבאות נכונות:

$$P \neq NP \quad a$$

$$NP \neq EXPTIME \quad b$$

4 נובע ישירות ממסקנה 3. כי אנחנו יודעים ש- $P \neq EXPTIME$, אז NP לא יכול להיות שווה גם ל- P וגם ל- $EXPTIME$.